

בס"ד טו' מר-חשון ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 17:46
 צאת השבת - 18:35
 רבנו תם - 19:13
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 690
 @ ביום ראשון טז' חשוון - פטירת ר' אליעזר מנחם
 מן ש"ך זיע"א.
 @ ביום חמישי כ' חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.
 @ במוצאי שבת הבאה מסתיים שעון הקיץ.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"רין: "ואשה אחת"
 (מלכים ב' ד')

פרשת וירא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← ביקור המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.
- ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
- ← אברהם ושרה בגרר.
- ← הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.
- ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
- ← עקדת יצחק, הנסיון העשירי והגדול.
- ← תולדות בני נחור שממנה יצאה רבקה.

"וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל"
 אברהם אבינו היה כל כך שפל בעיני עצמו, עד כי חשב שלכשעצמו איננו ראוי כלל להשראת השכינה, אלא בזכותו של ה"צדיק" ממרא (הוא נחשב צדיק בעיניו על שום שיעץ לו להימול בגלוי) נראה אליו ה' יתברך; אבל "והוא יושב פתח האהל" - הוא גופו עדיין יושב ליד פתח הקדושה ועוד לא התחיל להיכנס פנימה... (אוהב ישראל).

"והוא ישב פתח האהל כחם היום" (יח - א)
 חכמינו אמרו, כי אברהם אבינו יושב ליד פתחו של גיהנום ואינו מניח להכנס לכל מי שנימול (עירובין י"ט ובראשית רבה פמ"ח). דבר זה מרמז כאן בפסוק: "והוא יושב פתח האהל" - הוא יושב תדיר על פתחו של האהל, בו באים הרשעים על ענשם, הקרוי "כחום היום", כדברי הנביא: "הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אותם היום בא" (מלאכי ג-ט). (ספרים).

"ואל הבקר רץ אברהם" (י"ח ז)
 ואל הבקר רץ - אותיות: ואל הקבר רץ. שרץ אחריו למערה. ואל הבקר רץ - בגימטריא: למערה רץ. מובא בפרקי ר' אליעזר: ורץ להביא בן בקר וברח לפניו בן הבקר ונכנס למערת המכפלה ומצא שם אדם וחווה שוכבים על המיטות וישנים ונרות דולקין עליהם וריח טוב עליהם בריח ניחוח. לפיכך חמד את מערת המכפלה לאחרות קבר. (בעל הטורים)

"האף תספה צדיק עם רשע" (כ,כג)
 צדקת אברהם בלטה בתפילתו על אנשי סדום, שהרי סדום ועמורה היו המתנגדים הקיצוניים של אברהם, איש חסד. עם זאת, במקום לשמוח על אובדן האויב, התפלל אברהם עליהם להצילם. (ר' נתן צבי פינקל)

"איכי יסרוין המשיים הצדיקים המשיה"
 רבי יעקב יצחק "היהודי הקדוש": במקום לבקש רחמים על החוטאים חיפש אברהם צדיקים - ונכשל. משה רבנו ביקש על החוטאים: "סלח נא לעוון העם הזה" (במדבר, יד) - ונענה: "ויאמר ה' סלחתי כדברך!"

"מי לך פה התיך" (י"ט י"ב)
 למה אמר חתן קודם בניו ובנותיו? אלא רמז לו שיזכה שיתחתנו עמו מאחר שמואבית ועמונית מותרות. מה הוצרך לומר פה? אלא רמז פה - בגימטריא: בועז. וכן פ"ה פסוקים במגילת רות.
"וה' פקד את שרה" (כ"א א')
 למה הוזכר שם הוי"ה בהריון של שרה ואילו ברחל הוזכר שם אלוקים שנאמר: ויזכור אלוקים את רחל? אפשר, ששם הוי"ה הוא כח השתנות הטבע ושם אלוקים אינו כי אם על פי הטבע. (אלקים - בגימטריא: הטבע). לפי זה שרה אמנו שלא הייתה ראויה להוליד מצד הטבע מפני הזקנה וילדה בדרך נס, נאמר בה הוי"ה. רחל אמנו הייתה ראויה להוליד מצד הטבע שהיא הייתה רכה בשנים לכן נקט בה בשם אלוקים. (בני שלמה)
"ויעטי אברהם משיה גדולי ביום הגמל את יצחק"
 היה לו לומר ביום מילת יצחק. מהו ביום הגמל? אלא, צפה אברהם ברוח קדשו על היום שבה רבקה אצל יצחק ותיפורל מעל הגמל, שראה אותו הדור אנפי שכנתא, מאימתו נפלה מעל הגמל. על כן עשה המשתה שידע שעתיד יצחק בנו להיות עולה תמימה ובקדושה יתירה עד שמאימתו תיפורל רבקה מעל הגמל.
"סוריו נא אל בית עבדכם" (ט-ב).
 למה אמר אברהם "אל נא תעבור מעל עבדך" ולא הזכיר "בית"? מכיון שכשהיה אורח בא אל אברהם אבינו, מיד חדל אברהם מלהיות בעל הבית, ומעמיד את כל הבית לרשותו של האורח והופך להיות משרת בלבד. (בשם חסיד אחד).
"והנה בן לשרה אשתך" (יח, י)
 בספר ויזרע יצחקי מגלה לנו - "בן לשרה" בגימטריא: זה מעשה נסים. משום ששרה היתה אילנית שאינה יולדת אלא שמעשה נסים היה, כמו שכתבו התוספות במסכת גיטין (מ"ו, ה) בפרק המוציא. (ב. בר דין הי"ו)

פנות הנביאים והפזמונים
גלגל חוזר בעולם = יש עליית וירידות פחיי האדם הפרטי וגם פחיי הקלל, לא לעולם חוסן.
דוגמה: הטרון שהפך לקצין נתמנה למפקדו של המ"כ [מפקד פתח] - גלגל חוזר בעולם.
מקור: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ [דברים טו, יא] על פסוק זה אמר ר' אליעזר בן הקפר: לעולם יבקש אדם רחמים על מדה זו [שלא יבוא לידי עניות], שאם הוא לא בא, בא בנו, [אם בנו לא בא, בן בנו בא. שנאמר: כי בגלל הדבר הזה לעזרה לעני] בברכה ה' אלהיך [דברים טו, י]. רבי ישמעאל אמר, שהמילה "בגלל" רומזת לרעיון, שגלגל חוזר בעולם [שבת קנא]. (ניבוכון)

העלון טעון גניזה
 בסיון ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"יאבכי עפר ואפר" (יח-כז)

עפר אין לו כל חשיבות מצד העבר, אבל מאידך עשוי הוא להוציא בעתיד פירות וצמחים, אחרי חרישה וזריעה. ולעומת זה האפר אין לו כל חשיבות מצד העתיד, שאינו עשוי להצמיח דבר, אבל מאידך יש לו חשיבות מצד העבר, שהרי היה תחילה חפץ כלי מועיל. אברהם אבינו היה כל כך שפל בעיני עצמו, כדוגמת העפר והאפר גם יחד, כעפר מצד העבר וכאפר מצד העתיד. לפיכך אמרו חכמינו, שבגלל זה זכה ל"עפר סוטה" ול"אפר פרה אדומה" - מידה כנגד מידה. כיון שהשפיל עצמו כ"עפר" שהוא חסר חשיבות מצד העבר - זכה במצווה של "עפר סוטה", העשוי לברר דווקא דבר מן העבר, אם האשה חטאה אם לאו. וכיון שהשפיל עצמו כ"אפר" שהוא חסר חשיבות מצד העתיד - זכה במצווה של "אפר פרה", העשוי לטהר את הטמא מהיום והלאה ומשפיע דווקא על עתידו. (בית הלוי מהגאון מהרי"ב מבריסק ז"ל).

"בניד כשתילי זתים" - חינד

כל הורה מוצא עצמו אינספור פעמים בסיטואציות בהן הוא מסוגל לעבור בין רגע מאהבה עצומה ליוצאי חלציו לזעם בלתי נשלט עליהם בעקבות מעשה קונדס או אמירה שוללת רסן של יקיריו.

פעמים רבות אנו מבחינים כי ילדינו מסגלים לעצמם כל מיני התנהגויות חריגות כגון בכיה במקום דיבור, צעקות, עשיית "דווקא", התעלמות ועוד. במצבים אלו אנו נוטים לתייג את ילדינו ולהדביק עליהם תוויות כגון: בכיין, עקשן, שקרן וכהנה וכהנה שמות לא מחמיאים, שמבחינתנו משקפים במדויק את מצבו העגום של ילדינו. ראשית כל חשוב שנבין שכל ילד מחפש דרך אל לב הוריו. הדבר מוטבע בנפש האדם כאשר מבלי "שייכות" פיסית, רגשית ונפשית להוריו ולחוג משפחתו הוא יאה כדג מחוץ למים, נטול חמצן. כל ילד רוצה שיתעסקו רק איתו ורק בו, קל וחומר כשיש עוד אחים מתחרים בסביבה. בנפש כל ילד קיים מנגנון משומן היטב אשר מושך אליו את תשומת לב הוריו, אף אם היא שלילית בעיקרה. הרי אם נחשוב על כך ברצינות נגלה שככל שהילד "מעצבן" אותנו יותר, כך אנו עסוקים בו יותר. (המשך אי"ה בשבוע הבא)

מרכות ואיחולים לגמייט לאב"י ועל"זה מוסאי הי"ו בהגיע

בנכם אבייחי נ"י לגיל מצוות צ"ציה. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו לחיים טובים ומאושרים, ותרוו נחת מכל ילדיכם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לאב"י ומרים אליאס הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. השיעור לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, וזיווג הגון לילדיהם. להבדיל לעיני שרה אליאס בת מרגלית ז"ל

ברכה והצלחה לדידנו מזכי הרבים ז"רה ואיר"י הובב
על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות פרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה לדידה מוסאי
בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה.

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל"
משדר בלויין בשידור ישיר בכל מוצאי שבת בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30
השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים גם סעודה רביעית, בחסות "מאפיית בית הלחם"

"קול ששן וקול שמה, קול חתן וקול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבב"ים רפאל ושושנה ז"רי הי"ו ז"יזן ומיכל המימי הי"ו לנישואי יקיר נ"י עם כוכי יה"י שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דברי נאה ומתקבל"

מרכה והצלחה למרדכי ודינה אלעזר הי"ו
על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות, פרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, וזיווג הגון משורש נשמתו לאלעזר בן דינה הי"ו

מרכות ואיחולים לגמייט לשרון ושרונה ישראל"י
בהגיע בנכם כפ"ר נ"י לגיל מצוות צ"ציה יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו לחיים טובים ומאושרים, ותרוו נחת מכל ילדיכם.

מרכה והצלחה לנא"ג ורבקה ישר הי"ו
על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות, פרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, וזיווג הגון משורש נשמתו לדרור בן רבקה הי"ו

בריאות והחלמה איתנה:
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג"י רפאל בן מרים הי"ו מרים דויד בת פרי הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הצדיק והענו **יצחק עפארי** בן אברהם ז"ל ביום שישי כא' חשון פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה **רחל גוזלו** בת פריחה ז"ל ביום שישי כא' חשון פקידת שנתה

במלאת 11 חודשים לפטירת הצדקת והצנועה **שרה אליאס** בת מרגלית ז"ל תתקיים אזכרה ביום חמישי כ' חשון (13-10-24) 16:30 - עליה לבית העלמין. 17:30 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה בבית הכנסת "עזרא הסופר" רח' גיבורי החיל יבנה

"צדיק בא כבוד"
כל הציבור מוזמן לשיעורו של הרב ש"כ"ם הרוש"י שליט"א ראש מוסדות "חוט של חסד" ביום שני ז' חשון (13-10-21) בשעה 20:30 בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" רח' הראשונים בסיים תהיה קבלת קהל לברכה. פרטים: 050-3044823 לזיווג הגון ללאה שלומי בת מרים

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג"ה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הפלגה בספינה סמוך ליום השבת

ברבייתא במסכת שבת (דף יט.) תנו רבנן, אין מפליגין בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת, במה דברים אמורים? לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה שפיר דמי. כלומר, אסור להפליג בספינה בתוך שלשה ימים שקודם השבת. וכדברי הברייתא, פסקו להלכה רוב דוקא כאשר נוסע לטייל וכדומה, אבל אם נוסע לדבר מצוה, כגון שנוסע לארץ ישראל, מותר להפליג בספינה אפילו בתוך שלשה ימים שקודם השבת. וכדברי הברייתא, פסקו להלכה רוב רבותינו הראשונים, וכן פסק מרן השלחן ערוך (בסימן רמח, א').

טעם האיסור להפליג קודם השבת: עיקר הטעם בזה (שנפסק להלכה) כתב רבינו הרי”ף, שכל שלשה ימים ראשונים שאחר ההפלגה, האדם עלול לסבול מנענוע הספינה, כמו שנאמר (בתהלים קז) ”יחוגו וינעו כשיכור”, ואי אפשר לקיים מצות עונג שבת, ומשום כן אסרו רבותינו להפליג שלא לדבר מצוה. אבל הנוסע לדבר מצוה, פטור ממצות עונג שבת, משום ש”העוסק במצוה פטור מן המצוה”. כדברי הרי”ף כתב גם תלמידו הרמב”ם (בפרק ל מהלכות שבת), שאין מפליגין בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת ”כדי שתתישב דעתו עליו קודם השבת ולא יצטער יותר מדאי”. וכן כתב מרן השלחן ערוך בזה הלשון: ”מה שאין מפליגין בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת, הטעם הוא משום עונג שבת, שכל שלשה ימים הראשונים יש להם צער ובלבול”.

הדין בים המלוח, ובנהר שאינו מלוח: כתבו רבותינו הראשונים, ומרן השלחן ערוך, שאיסור זה נוהג דוקא כאשר מפליג בספינה בים, שמימיו מלוחים, אבל המפליג בנהר שמימיו מתוקים, רשאי להפליג אפילו בערב שבת, מאחר ומחלת הים באה מחמת מליחות המים בצירוף תנועות הספינה, אבל בנהר שמימיו מתוקים, אין לחוש לזה כל כך. אין להפליג בערב שבת אפילו בנהרות המתוקים, אלא כשיש במים עומק שמשטח תחתית הספינה עד לקרקעית הנהר יש למעלה מעשרה טפחים, שהם כשמונים סנטימטר, אבל אם ידוע בבירור שאין בעומק הנהר שמונים ס”מ מקרקעית הספינה, אסור להפליג בו בערב שבת, משום איסור תחומין. (עיין בחזון עובדיה שבת ח”א ע”ק).

הדין בזמנינו: שאין להפליג בזמנינו בספינה שהיא מונהגת על ידי יהודים, או שרוב נוסעיה יהודים, כאשר ידוע שהנוסעים ישארו בתוכה בשבת, מאחר והמציאות היא שמחללים את השבת באותן ספינות שלא לצורך פיקוח נפש, וגם פעמים רבות הדלתות והברזים בספינות מופעלים על ידי חשמל, באופן שאין אפשרות שאדם שומר תורה יוכל להפליג בספינה כזו כשיודע שהיא עשויה לפעול בשבת. ורק אם ידוע לו שלא קיימים חששות כאלה, והספינה מופעלת על ידי גויים, ורוב הנוסעים הם גויים, אז מותר להפליג בימים ראשון, שני, שלישי ורביעי. (עיין חזון עובדיה שבת ח”א עמוד קז).

שאלה: האם מותר לצאת לדרך לפני שבת, כשיודע שיאלץ אחר כך לחלל את השבת משום פיקוח נפש?

תשובה: כתב מרן השלחן ערוך (סימן רמח סעיף ד') היוצאים בשיירה במדבר, והכל יודעים שהם צריכים לחלל שבת, שלשה ימים קודם שבת, אסורים לצאת, וביום ראשון ובשני ובשלישי מותרים לצאת. והעולה לארץ ישראל, אם נזדמנה לו שיירה אפילו בערב שבת, יוצא, שכיון שדבר מצוה הוא”. כלומר, אסור לאדם להכניס את עצמו למצב שיאלץ לחלל שבת ע”י יציאה לדרך. ולכן אסור לצאת למדבר קודם השבת. אבל אם יוצא בתחילת השבוע, בימים ראשון שני ושלישי, מותר. ואם יאלץ אחר כך לחלל שבת מפני פיקוח נפש, מותר, ואין כאן חילול. ואם יוצא לדבר מצוה, כגון שיוצא לארץ ישראל, רשאי לצאת אפילו סמוך לשבת. ואם אחר כך יאלץ לחלל שבת משום פיקוח נפש, מותר, ואין כאן חילול. וישתדל להתנות עם השיירה, שלא יחללו שבת. ואם אחר כך הם יחללו שבת, ילך עמהם, מפני הסכנה. (וראה בחזון עובדיה שבת ח”א עמוד קכב).

”מכל מלמד” השכלתי...”

”ויאמר... אל זא העבר מעל עבדך” (יחג.) מכאן שגדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה. (שבת קכ”ז).

נשאלת השאלה: מנין ידע אברהם עצמו את ההלכה, שגדולה הכנסת אורחים מקבלת פני שכינה, כי הניח את השכינה ורץ לקראת האורחים? ברם, אברהם למד הלכה זו מזה ש”הוציא הקב”ה חמה מנרתיקה כדי שלא להטריחו באורחים” (רש”י פסוק א’) - הרי ראה מכאן, שבשעה שיבואו אליו אורחים לא יחא עליו להתחשב בנוכחותה של השכינה אצלו, אלא יחא חיוב לקבלם... (הה”ק משפטיטבקה ז”ל).

גופו של אברהם אבינו היה כל כך מקודש, עד שהיו אבריו רצים מעצמם לעשות רצון הבורא. לפיכך, מרגיש אברהם, כי רגליו מתנשאות מאליהן ורצות לקראת האורחים, הבין מתוך זה, שזוהי ההלכה - ”גדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה”... (הגה”ק מהר”ן אדלר ז”ל, וכן בשם הה”ק מהר”ם מפראג ששלן ז”ל).

מזה אנו למדים, כי אף על פי שלפעמים הכנסת אורחים כרוכה בביטול תורה, או בשמיעת מקצת לשון הרע - בכל זאת אין להתחשב בזה. אילו היה אברהם אבינו מתבדל מן הבריות ומתבודד עם עבודת הבורא של עצמו – ודאי היה משיג מדרגות יותר גבוהות בהשגת האלוקות. בכל זאת יותר על עלייתו העצמית במדרגות והתעסק עם הבריות, לקבלן ולהכניסן תחת כנפי השכינה. שהרי זו היתה תכליתה של הכנסת האורחים שקיים אברהם אבינו, כפי שאמרו חכמינו, כי לאחר האכילה והשתיה היה מבקש את אורחיו לברך ולהודות לה’ יתברך הנותן לחם לכל בשר. מכאן שראה אברהם את הפצת האמונה בקרב הבריות, כעבודה יותר עליונה ויותר נשגבה מעבודת ההשתלמות וההתעלות העצמית.

ולמסקנה: גדולה עבודת הכנסתם של זרים תחת כנפי השכינה, מעבודת ההתעלות העצמית בקבלת פני השכינה, בהשגות האלוקות. (אבני אול).

רפואה אלטרנטיבית סויה ומחלות לב

מחקרים מצאו, שצריכת סויה קשורה לירידה של 75% בסיכון למחלות לב. השפעה מרשימה זו מיוחסת למכלול רכיבים הקיימים בסויה: איזופלאבונים, חלבון הסויה, סיבים תזונתיים, נוגדי חימצון ושומן בלתי רווי מסוג אומגה 3. רכיבים אלו תורמים להורדת רמות כולסטרול ולהגברת האלסטיות של העורקים. כמו כן בדומה ליתר הקיטניות, הסויה נטולת כולסטרול ודלה בשומן רווי הידועים בהשפעתם המזיקה, ואכן נמצא כי הירידה ברמת הכולסטרול בדם משמעותית יותר כשמזונות הסויה באים במקומם של מזונות מהחי העשירים בשומנים אלו. ניתן לצרוך בבטחה 3 מנות סויה ביום כחלק מתזונה מגוונת.

ילד הרחוב שהפך לדיין

בשבתות אנו יושבים אחרי תפילת שחרית בנץ בביתו של הרב אגוזי, ולומדים יחד. אחד מבני החבורה הוא אלישי, בחור טוב. צעיר ממני בכמה שנים. לפרנסתו הוא עובד עם צעירים עולים מאתיופיה ומדינות חבר העמים, במכללה להנדסאים במסגרת העתודה הצבאית. לפני כשנה הוא סיפר לנו סיפור כשישבנו יחד כולם. אלישי חזר בדיוק ממילואים. שבוע בצאלים בחום של סוף ספטמבר, המתקש שלא להניח לסתיו לבוא. בסוף השבוע, בדרך חזרה צפונה, בחניית הביניים בעפולה, עלה לאוטובוס יהודי מבוגר- יהודי שניכר בו שמכובד הוא וזקנו כבר הלבין, והוא עוטה מעיל ארוך של דיינים ומגבעת פרנקפורטר לראשו. האוטובוס מלא, וליד אלישי מקום פנוי. התיישב היהודי ומיד החל לדבר בפרשת השבוע. משם הפליגו לדף היומי ולענייני הלכה, והנסיעה חולפת לה ועוד מעט כבר מגיעים אל טבריה. כשכבר היו כמעט לפני סוף הנסיעה, פנה אותו יהודי לאלישי והתעניין במעשיו. הוא סיפר לו על עבודתו, על הצעירים שאיתם הוא עובד ומלמד. על הניתוק שלא פעם יש בינם ובין חיי תורה ומצוות. היהודי שתק.

אחרי כמה דקות אמר: ”בחודש הבא אני פורש פרישה מוקדמת לגמלאות מבית הדין שבו אני מכהן כדיין כבר עשרים וחמש שנה. אבל דע לך שלא תמיד נראיתי ככה”, כך סיפר ”הבגדים הללו, הזקן, המגבעת, זה לא מהבית. הורי היו ניצולי שואה מבוגרים. לא היה להם יכולת נפשית לתת לי את תשומת הלב שדרשתי. התגלגלתי לרחובות, ומהר מאוד הגעתי גם למחוזות של כמעט פשע, ואני אפילו עוד לא הייתי בגיל בר מצווה. ”ליד בית הוריי היה בית כנסת אחד, ולידו מגרש כדורגל שבו הייתי משחק עם חברים במשך השבוע ובעיקר בשבתות”.

”לא פעם היה הכדור עף לחצר בית הכנסת. פעם הוא אפילו ניפץ את אחת הזוגיות. באחת השבתות היינו במגרש. הייתי אז כבן 15, ובשכונה היו מכנים אותי ”עברייין”. שיחקנו, ואני בעטתי חזק בכדור. הכדור יצא מן המגרש ועף לכיוון בית הכנסת. בדיוק באותו הרגע יצא מבית הכנסת הרב, והכדור פגע במגבעת שלו והפיל אותה לאדמה. אני וחבריי נפלנו על האדמה מרוב צחוק. התפקענו כשראינו איך הכובע של ה”דוס” הופך לצלחת מעופפת.

הרב הרים את הכובע ובא אלי למגרש. ”שבת שלום”. ”כבודו רוצה לעשות לנו קידוש או להצטרף למשחק?” שאלתי אותו בחוצפה, אבל הוא לא נבהל. הוא הביט בי ושאל: ”איפה ההורים שלך?” אני עניתי בחוצפה: ”ההורים שלי מתו”. ”הרב אמר לי 'בוא איתי'. זה נראה לי אז משעשע, אז החלטתי לשחק את המשחק והלכתי אחריו. הגענו לביתו. הוא נכנס - ואני אחריו. הוא עשה

קידוש ונתן לי לשתות ואז שאל: ”אתה רעבי?” ”מת מרעב”, אמרתי. הרב סימן לרבנית, וערכו לי בשולחן מקום ונתנו לי אוכל. אכלתי כמו אדם שלא ראה אוכל שבוע. הרב אכל מעט מאוד ורוב הזמן הסתכל בי ודיבר. לימים הבנתי כי אכלתי אז גם את המנה שלו. ”כשסיימתי לאכול הוא שאל אותי: 'אתה עייף?' 'אני מת מעייפות', אמרתי. הרב הלך והציע לי מיטה. הלכתי לישון. ישנתי שם כל השבת. כשקמתי כבר היה מוצאי שבת. הרב שאל אותי: 'מה אתה רוצה לעשות?' אמרתי שאני רוצה ללכת לסינימה לראות סרט. 'כמה עולה סינימה?' הוא שאל, 'לירה וחצי', אמרתי. הוא נתן לי כסף ושלח אותי, ולפני שהלכתי אמר לי: 'מחר תבוא עוד פעם'.

ואני באתי גם למחרת. ואכלתי וישנתי וקיבלתי כסף לסינימה. ועוד יום ועוד יום. עם הזמן התגלה לי שיש עוד 12 ילדים כמוני מהרחוב אצל הרב הזה בבית. לא יכולתי להיות כפוי טובה, מה גם שאהבתי אותו באמת. עם הזמן הוא החל ללמד אותי מצוות, נטילת ידיים. קנה לי תפילין. היה יושב ולומד איתי חומש, משנה, הלכות. לימים הלכתי בזכותו לשיבה, והגעתי ללמוד לרבנות והסמכה ובסוף לדיינות. הוא חיתן אותי, והשתתף בחתונות של ילדי והיה סנדק לנכדי”.

”אז אל תתיימש מהתלמידים שלך”, אמר אותו יהודי לאלישי. ”אתה רואה אותי היום כך - דיין בבית הדין הרבני, אבל פעם הייתי כמותם. רק תאהב אותם. תאהב אותם כמו את ילדיך שלך”. בינתיים האוטובוס נכנס לרציף בטבריה, והנוסעים נעמדים לצאת. אלישי עוד מספיק לשאול שאלה אחת לפני שהיהודי נעלם: ”איך קראו לרב הזה?” למה אתה אומר קראו? עדיין קוראים אותו. הוא אמנם זקן מאוד, בן 92, אבל ברוך ה' בחיים”, ענה לו היהודי. ”קוראים לו הרב עובדיה יוסף”.

מסופר על אישה אחת ש- 17 שנה מנסה להביא ילדים ואיננה מצליחה. היא באה לרב עובדיה יוסף זצ”ל ואומרת לו ”הרב תברך אותי שיהיה לי ילדים”. אמר לה הרב עובדיה: ”נראה לך שאני בית חרושת לילדים? אם הקדוש ברוך הוא החליט, זה מה שהוא החליט”. אותה אישה התחילה לפרוץ בבכי ודמעות ויחד איתה פרץ הרב עובדיה גם כן בבכי. אמר לה ”רוצה ילדים, תקבלי על עצמך קבלה רק לשם שמיים רק לכבוד השם יתברך ותראי ניסים”. לפני שנפרדה ממנו אמר לה ”קחי את הפתק הזה וביום של הברית תפתחי אותו”.

באמת לאחר כמה זמן נתעברה אותה אישה וילדה שלישיה של זכרים לא פחות ולא יותר. רגע לפני שבאים לבצע את הברית האמא צעקה רגע רגע שכחתי לפתוח את הפתק של הרב עובדיה יוסף. פתחה ומה היא רשום בפתק: ”שםם בישראל יהיה אברהם, יצחק ויעקב” הרב עובדיה זצ”ל ידע שיהיה לה שלישיה. דבר כזה מראה לנו כמה גדול הקדוש ברוך הוא וכמה חשוב לכבד תלמיד חכם ולא חס וחלילה להתיחס לרבנים בצורה לא מכובדת.